

стерилізації

Я

Примусова стерилізація - державна програма, яка примушує людей пройти хірургічну або хімічну стерилізацію. У першій половині ХХ століття такі програми були розпочаті в деяких країнах світу, як правило, в рамках досліджень евгеніки, і були призначені для запобігання розмноження людей, які вважалися носіями дефектних генетичних ознак. Примусова стерилізація була визнана злочином проти людяності, якщо вона широкомасштабно і систематично застосовується. Римський статут Міжнародного кримінального суду видав пояснювальну записку, яка визначає такі дії як підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду.

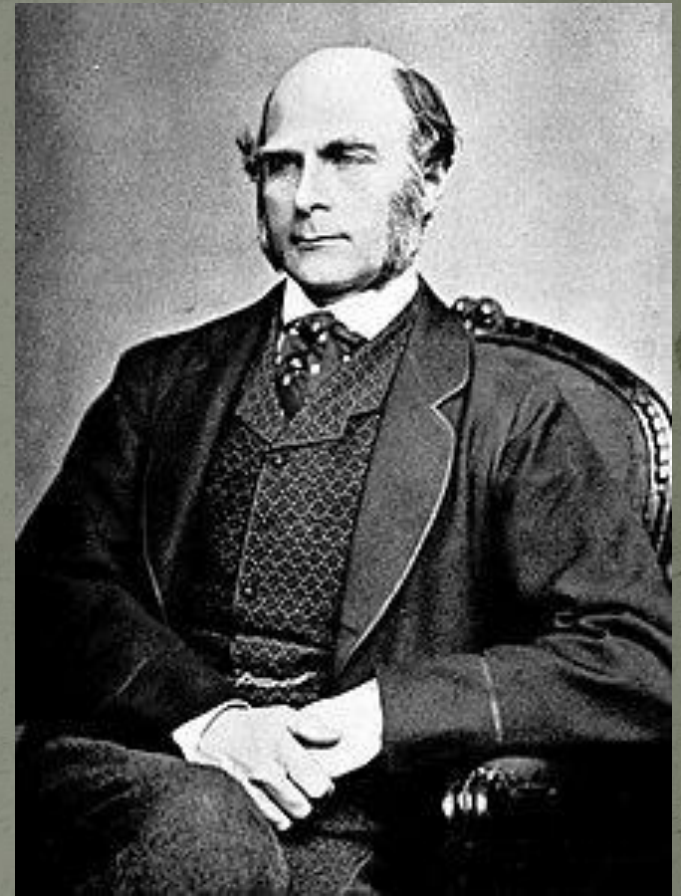

Примусова стерилізація як суспільне явище виникла в різних етнічних і адміністративних середовищах, мала різні причини появи і розвиток в суспільстві, зокрема:

- Евгенічна стерилізація
- Демографічна стерилізація
- Примусова стерилізація в судовій практиці

Євгеніка (від грецького «eigenes» - хорошого роду) - вчення про попередження можливого погіршення спадкових якостей людини, а в перспективі - про умови і методах впливу на вдосконалення цих якостей. Термін «євгеніка» вперше запропонований англійським біологом Ф. Гальтон у книзі «Спадковість таланту, його закони і наслідки» (1969)

Про євгеніку, як про соціальний рух зазвичай говорять, маючи на увазі два варіанти досягнення мети поліпшення людини:

- Перший варіант називають позитивною євгенікою. Це ситуація, коли з безлічі варіантів тієї чи іншої ознаки відбирається той, який визнається суспільством кращим. Це можуть бути такі заходи, як наприклад стимулювання народжуваності між людьми, які володіють затребуваними суспільством ознаками.
- Другий варіант євгеніки - так звана негативна євгеніка. Мета мається на увазі та сама, а ось методи - інші. Наприклад, носії психічних або психо-соматичних захворювань. І звичайно, методи усунення - це або стерилізація, або фізичне знищення.

«Суспільство не має права дозволяти дегенератам народжувати собі подібних. (...) Фермерів, які допускали б, щоб увесь приріст потомства відбувався не за рахунок їхньої найліпшої худоби, а, навпаки, найгіршої, вважали б божевільними... Колись ми зрозуміємо, що головний обов'язок доброго громадянина, який є достойною людиною,— залишити після себе нащадків і що ми не маємо права увіковічнювати рід недостойних громадян». Ці слова належать 26-му президенту США Теодору Рузвельту.

Багато країн демографічну проблему намагається вирішити шляхом примусової стерилізації подружжів, які народили визначену кількість дітей. Додаткове зло такої стерилізації полягає в тому, що це являється виразною спробою тоталітарного маніпулювання людиною. Навіть з огляду на популяційні проблеми не можна застосовувати такі методи позбавлення людини свободи в найбільш інтимній сфері життя.

Найбільш жорстким, "медичним" методом намагалася поставити під контроль зростання народонаселення президент Індії Індіра Ганді. У 1976 р. Вона приступила до реалізації своєї програми контролю народжуваності. Насильної стерилізації підлягали всі чоловіки, у яких є вже троє або навіть двоє дітей . Також насильно переривалася вагітність у жінок з трьома або двома дітьми.

Рядом країн підтримується практика примусової стерилізації осіб, що здійснили злочини сексуального характеру. В судовій практиці є ряд прецедентів коли хімічну стерилізацію проводили особам з психічними захворюваннями, для запобігання повторних злочинів.

Деякі країни Європи вже були визнані винними в порушенні прав людини після застосування процедури примусової стерилізації і мали змінити законодавство під тиском Європейського суду з прав людини. Так, у справі проти Словаччини (2012) Європейський суд з прав людини визнав порушення ст.3 (жорстоке поводження) та ст. 8 (втручання у приватне життя) через примусову стерилізацію трьох жінок. Також, було визнано непропорційним втручанням у їх приватне життя рішення про примусову стерилізації, що також позбавило їх можливості реалізувати власну репродуктивну функцію у майбутньому.

В наш час перед людством виникає багато питань, котрі вимагають від нас серйозного морального вибору. Репродуктивний аспект суспільного життя є тою сферою, де вибір «за» і «проти» будь яких питань повинен залишатися виключно за особою котрої це стосується. В той же час потрібно враховувати те, що деякі проблеми не можна вирішити спираючись на загальноприйнятий шаблон, а діяти ситуативно, спираючись на основні засади сучасного суспільства: гуманізм, толерантність та і т.д..

Якщо це стосується позбавлення людини права і можливості мати потомство, то слід розуміти, що жодна ціль не може виправдати цього методу. Той факт, що це явище було досить поширене раніше, і що найгірше, має місце і сьогодні говорить тільки про одне: людство ще не досягло того рівня розвитку, щоб усвідомити всі аспекти даної проблеми. Потрібно прибирати причини проблем, котрі призводять до примусової стерилізації: демографічні, медичні і кримінальні явища в нашому суспільстві.

● Дякую за увагу!